

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1981-1982

5 MAART 1982

VOORSTEL VAN DECREET

— van de heer F. Willockx C.S. —

houdende de voorwaarden voor erkenning
van lokale radio's

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

1. Historisch overzicht

Toen in 1978 voor het eerst sinds de Tweede Wereldoorlog in Wallonië enkele „vrije” zenders in de ether kwamen, dacht men dat het om een occasioneel voorbijgaand verschijnsel zou gaan.

De eerste zenders kwamen in Wallonië tot stand rond milieu-acties, de strijd tegen de stuwdam te Couvin (Radio Eau Noire) en de acties tegen de kerncentrales te Tihange (Radio Irradiée en Radio Actif).

In Brussel ontstond de eerste vrije zender in het studentenmilieu met de „strijd tegen de 10.000”. Rond hetzelfde thema werd begin 1979 ook de eerste Vlaamse zender opgericht aan de Gentse universiteit, namelijk Radio Aktief.

Al deze radio's startten in volle clandestiniteit, doorgaans met een zeer amateuristische aanpak. Een lang leven leek hen niet beschoren. Veel meer dan een efficiënt strijdmiddel in allerlei acties zag men er niet in. Het ging om korte uitzendingen, strikt lokaal gericht en tot eind 1979 in hoofdzaak gesitueerd in het Franstalig landsgedeelte.

In plaats van af te nemen kwam het verschijnsel vrije radio vanaf 1981 evenwel in een stroomversnelling. Het aantal nam snel toe. Er kwam ook meer verscheidenheid. 'Radio Capitale te Brussel bijvoorbeeld was een tweetalige zender. Het was

oorspronkelijk een niet-commercieel initiatief, dat in plaats van actiezender rond een specifiek thema, uitgroeide tot een eigenlijke lokale animatie- en informatiezender met een zeer grote directe betrokkenheid van de luisteraars.

Naar het voorbeeld van Radio Capitale ontstonden steeds meer streekgebonden zenders zowel in Vlaanderen, Brussel als Wallonië.

Het succes van het nieuwe medium sloeg aan, ook in minder idealistisch geïnspireerde middens. Radio Contact, gehuisvest in een liberaal vormingsinstituut te Brussel, pakte het zeer ambitieus aan en wou dank zij een zeer sterk zendvermogen een alternatief worden voor de nationale zenders. Meteen was het eerste semi-commercieel station, met duidelijke liberale inslag, in de ether en werd het op korte termijn heel populair in het ganse land. Later volgden Judaïca, de zender van de Joodse gemeenschap, **Maeva** en Radio Seven met nog sterkere zenders in een poging om Contact te overtroeven.

Parallel hiermee rezen over het hele land lokale radio's als paddestoelen uit de grond. Vlaanderen haalde snel de initiële achterstand in en ging zelfs geleidelijk overwegen.

Doorgaans kennen de lokale radio's een turbulent bestaan. Talrijke bestuurswisselingen verhinderen bijvoorbeeld een stabiele werking : de tol van de **spontaneïteit** van de initiatieven. Om nog te zwijgen over de talloze inbeslagnemingen die vooral in Vlaanderen vele plannen kwamen dwarsbomen.

Geleidelijk gingen de initiatiefnemers zich structureren, tot in hoofdzaak twee koepelorganisaties : **VEBE – ALO**, die de meeste lokale zenders verenigt en later **VEBORA – GRIB**, die vanaf februari 1981, onder het mom van de vrijheid, in feite kleinere minder gedisciplineerde streekradio's uit **VEBE** recupereert ten behoeve van de belangen van de grote **semi-commerciële** zenders. Later zouden nog meer de totaal tegenstrijdige opties van de twee koepels tot uiting komen.

2. Vrije radio in het buitenland

Het verschijnsel „vrije, lokale zenders” is geen typisch Belgisch verschijnsel. Ook elders in Europa maakt men kennis met hetzelfde fenomeen..

Bakermat van de Europese vrije zenders is Italië. Sedert het Grondwettelijk Hof daar in 1974 het RAI-monopolie strijdig verklaarde met de Italiaanse Grondwet, was het hek van de dam. Deze „**permissieve**” uitspraak van het Grondwettelijk Hof veroorzaakte een explosie van vrije zenders. Op dit ogenblik schat men hun aantal tussen de drie- en vierduizend.

De Italiaanse overheid heeft vooralsnog geen enkel wetgevend initiatief genomen om deze etherchaos te ontwarren. Enkel het recht van de sterkste geldt in deze jungle, meer bepaald het recht van de commercieel sterkste zenders. Het stijgend aantal vrije zenders, alle tussen 88 en 104 MHz, maakt dat steeds meer zenders op dezelfde frequenties moduleren, elkaars uitzendingen storen en zich daarom van steeds sterkere uitzendapparatuur bedienen. Omroepen worden naar believen opgericht of opgedoekt, gaan in handen van andere eigenaars of fusioneren zonder enige controle. Het zendbereik is ongelimiteerd.

Het arrest van het Grondwettelijk Hof heeft de vrije zenders dus wel toegelaten, maar een wettelijke regeling ter zake bleef uit.

Hiermee is duidelijk gemaakt dat een ongebreidelde bevrijding van de ether de echte democratisering van de omroep en

de kleinschaligheid ervan ombuigt tot een omroep-oligopolie, waarin de financieel sterkeren het volledig voor het zeggen hebben. Dit moet voor ons een belangrijke les zijn, ten einde in Vlaanderen dergelijke toestanden te vermijden.

Voorts ontsnappen ook Frankrijk, Nederland, Denemarken, Zwitserland, Oostenrijk en Duitsland niet aan het fenomeen „vrije radio”. De toestand in deze landen is evenwel niet zo chaotisch als in Italië. Frankrijk heeft intussen reeds de politieke optie genomen voor de legalisatie van **niet-commerciële „lokale radio’s”**.

Deze Europese context schept dan ook een referentiekader voor wat nu ook in België aan de orde is, namelijk het heden-daags verschijnsel van de lokale radio, dat men geenszins als een voorbijgaand modeverschijnsel mag beschouwen.

3. De specifieke Belgische context

Dit legalisatieproces dient in België te gebeuren binnen een vrij specifieke context. .

a) Vooreerst omdat de legalisatie een dubbele besluitvorming vergt. Wat de principiële erkenning betreft vallen de vrije radio’s op basis van de culturele autonomie onder de bevoegdheid van de Gemeenschappen. De bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen is ter zake on dubbelzinnig.

Aan de andere kant blijft voor de technische aspecten en de frequentieverdeling de nationale bevoegdheid gelden. Hier speelt de wet van 30 juli 1979 betreffende de **radioberichterij**ving, die aan de Koning de mogelijkheid geeft technische normen op te stellen en aan de Minister van PTT de bevoegdheid vergunningen af te leveren. Deze vergunning is evenwel ondergeschikt aan de principiële erkenning door de Executieve.

Met andere woorden : er is een decreet nodig van de Vlaamse Raad om de Executieve te machtigen om op basis van de principes van het decreet vrije radio’s te erkennen ; tegelijk volstaat een nationaal koninklijk besluit opgesteld door de Minister van PTT om de technische normen te regelen en het frequentieplan vast te leggen.

Deze dubbele procedure maakt de zaken er niet eenvoudiger op. Zo bestaat er naast het nationaal koninklijk besluit van 20 augustus 1981 houdende reglementering voor het aanleggen en doen werken van de stations voor lokale klankradio-omroep, reeds een decreet van de Franse Gemeenschapsraad dd. 7 juli 1981. De Vlaamse Raad kwam nog niet tot het stemmen van een decreet. Het kan dus dat in Wallonië binnenkort (na de publicatie van de uitvoeringsbesluiten van het decreet) de volledige legalisatie een feit is, terwijl dit in Vlaanderen nog niet het geval is. Met alle complicaties vanden, in het bijzonder wat betreft de Brusselse situatie.

b) Buiten onze specifieke communautaire structuur heeft ook de scheiding der machten geleid tot zeer bijzondere toestanden qua rechtsbedeling. Terwijl in 1978 en 1979 parket en RTT zowat overal in het land geregeld installaties in beslag namen, werden vanaf 1980 de Waalse en grote Brusselse zenders door het parket met rust gelaten, terwijl in Vlaanderen, en in het bijzonder te Gent, het Waasland en de kuststreek, op regelde tijdstippen ware razzia’s plaatsgrepen. Er is wel een onderscheid tussen inbeslagname op initiatief van de RTT en inbeslagname op initiatief van het parket. De RTT doet slechts een beroep op het parket wanneer vrije radio’s de luchtvaartband of andere vitale golflengten storen. Zulks gebeurt naar gelang de lokalisatie van de stoorzender over heel het land.

Het parket daarentegen trad tot voor 7 december 1981 uitsluitend op in Vlaanderen.

Naast de communautaire gevoeligheden die hieruit voortvloeien had dit tot gevolg dat de grote semi-commerciële zenders uit Brussel met rust werden gelaten terwijl tientallen idealisten, gemotiveerd door een gezond sociaal-cultureel engagement, herhaaldelijk het slachtoffer werden van inbeslagnemingen.

Aan deze flagrante discriminerende rechtsbedeling werd een einde gemaakt door de circulaire van 7 december 1981. Er werd afgestapt van de willekeur naar een meer coherente overgangsfase waarbij zenders die aan de technische normen van het koninklijk besluit van 20 augustus 1981 voldoen met rust worden gelaten in afwachting van de volledige legalisatie.

De gevolgen zijn gekend : de „groten” werden bedreigd, hun liberale pleitbezorgers in de regering en kranten schreeuwden moord en brand ; een „Veronica-beweging” wordt opgezet, in het bijzonder rond de Vlaamse zender Radio Maeva.

c) Specifiek voor de context van de besluitvorming is tenslotte de duidelijk verschillende benadering van RTBF en BRT. Reeds in maart 1980 lieten RTBF-woordvoerders weten niets in te brengen tegen lokale radio's. Verre van zich ertegen af te zetten erkent RTBF van meetaf aan de specifieke rol die weggelegd is voor de lokale zenders op voorwaarde dat waarborgen van niet-commercialisering worden ingebouwd.

De duidelijkheid van RTBF staat in fel contrast met de benadering vanuit de BRT. De BRT opteert oorspronkelijk voor opvang van de lokale behoeften via verdere decentralisatie van BRT 2 met uitzending door derden onder BRT-voogdij. Deze houding concretiseert zich door het niet-vrijgeven van enige ruimte op de FM-banden met als enige mogelijkheid het ter beschikking stellen van de middengolf. Onder druk van de realiteit „lokale radio” erkent de BRT in maart 1981 uiteindelijk de mogelijkheid lokale radio als eventuele aanvulling voor de nationale omroep. Vanaf dan wordt ook de technische weerstand soepeler en kan het koninklijk besluit van 20 augustus 1981 als compromis tot stand komen. Van oorspronkelijke negatie van het fenomeen zelf kwam de BRT in feite tot een houding die quasi identiek is aan die van de RTBF. Ongetwijfeld is de taaiere weerstand van de BRT er mede oorzaak van dat er voor de Franstaligen wel en voor de Vlamingen nog geen decreet tot stand kwam.

4. De lokale radio

Het voorstel van decreet dat nu voorligt gaat uit van de overtuiging dat lokale radio aan een reële behoefte voldoet. Wij beklemtonen sterk de notie „lokale” radio en verwerpen het begrip „vrije” radio.

Wij zetten ons immers af tegen diegenen die menen dat „vrij” staat voor ongecontroleerd gebruik, zowel technisch als inhoudelijk, van de golflengten. Vervlakkende „spielerei” of keiharde commercialisering moet vermeden worden. Het wettelijk kader rond de lokale radio's moet integendeel gericht zijn op het gecontroleerd verruimen van de mogelijkheid tot vrije meningsuiting zonder inkapseling in al te veel bureaucratistische regels.

Kleinschaligheid, onafhankelijkheid en maximale participatie van de luisteraars moeten doelstellingen zijn bij de voltooiing van dit legalisatieproces. Het zijn de beste waarbor-

gen om de positieve waarden die in het nieuwe medium schuilen tot ontwikkeling te laten komen.

a) De kleinschaligheid

De geografische beperking is inherent aan de intrinsieke behoefte aan lokale radio. Specifieke lokale berichtgeving, aankondiging van sociaal-culturele manifestaties, buurtwerk, animatie van wijkverenigingen, lokaal sportnieuws, job-info, info over medische wachtdiensten, babysit-dienst en dergelijke, voorzien een ruim gamma van lokaal programma-aanbod, waarvan de realisatie, zeer dicht bij de bevolking, in feite een geografische beperking impliceert. Lokale radio is volgens ons dan ook een nuttige aanvulling van de bestaande nationale zenders, die een dergelijke rol – zelfs niet via een verregaande decentralisatie – onmogelijk zouden kunnen vervullen.

Het voorliggend voorstel onderschrijft daarom integraal de geografische beperkingen welke ingebouwd zijn in het koninklijk besluit van 20 augustus 1981. Een zendstraal van 8 km (antennehoogte 35 m, een maximumvermogen van 100 watt) vormt een geldig technisch criterium voor het lokale zendbereik, althans wanneer PTT zich houdt aan de aangekondigde soepele toepassing van de normen en wanneer de voorziene uitzonderingen voor de zenders van de grote agglomeraties ten volle worden benut.

In dezelfde geest voorziet dit voorstel de mogelijkheid om aangrenzende gemeenten te aanvaarden als geldige **geografische** omschrijving, voor zover deze gemeenten een entiteit uitmaken en voor zover het aantal beperkt blijft. Met entiteit wordt bedoeld enkele gemeenten die in grote mate, qua dienstverlening, op elkaar zijn afgestemd.

Ongeacht de wijzigingen die eventueel aan het nationaal koninklijk besluit zouden worden aangebracht, wil dit voorstel het lokaal karakter – gedefinieerd door de technische normen van het huidige koninklijk besluit – als voorwaarde stellen tot erkenning. Welke in de toekomst ook de nationale evolutie moge zijn, de Vlaamse Raad moet zich met andere woorden beperken tot de erkenning van eigenlijke lokale radio's.

De geografische beperking geeft ook de mogelijkheid om zoveel mogelijk lokale radio's een kans te geven. Toch mogen geen valse verwachtingen worden verwekt. In Vlaanderen zullen maximaal een vijftigtal „parkeerplaatsen” op de frequentieband beschikbaar zijn. Vermits het huidige aantal zenders minstens het drievoudige bedraagt, zal overleg tussen de bestaande radio's nodig zijn. Door op verschillende tijdstippen dezelfde apparatuur te gebruiken en optimale coördinatie van de inplanting van de zenders kan het aantal van de **technisch-mogelijke** zenders worden gemaximaliseerd. Van nu af aan dient het overleg van de lokale radio's op gang te worden gebracht. Zo niet loopt men het risico dat men morgen voor grote moeilijkheden komt te staan bij de selectie van de gegadigden.

b) Onafhankelijkheid

Het legalisatieproces heeft onder meer tot doel het kaf van het koren te scheiden. Naast de naleving van de technische voorschriften is het nodig een maximum aantal waarborgen in te bouwen met betrekking tot de onafhankelijkheid van de zenders.

Dit geldt zowel ten opzichte van commerciële lobbies, politieke partijen en drukingsgroepen als ten opzichte van de overheid zelf die voldoende ruimte moet laten voor een dynamische ontplooiing. Wil men deze onafhankelijkheid in de praktijk waarmaken dan kan men tenslotte het probleem van de financiering niet uit de weg gaan.

Geen handelspubliciteit

Hoewel dit een nationale materie is, gaat het voorliggend decreet ervan uit dat handelspubliciteit geweerd dient te worden op de lokale radio's. Zulks is trouwens voorzien in het koninklijk besluit van 20 augustus 1981. Dit verbod vormt een essentiële pijler om snelle afglijding naar puur-commerciële zenders te beletten. De voorgenomen invoering van **handelspubliciteit** op de nationale zenders zal hieraan niets veranderen. De strakke regels inzake tijdstip, inhoud en vorm van de reclameboodschappen die hiermee zullen samengaan zijn immers oncontroleerbaar op de talrijke lokale zenders.

Geen partijpolitiek

Het opleggen van een neutraliteitsbeginsel zou leiden tot beperkingen voor de spontane ontplooiing van de lokale radio's. Een gezond engagement rond bepaalde thema's kan alleen maar de democratische bewogenheid van de luisteraars ten goede komen. Anderzijds lijkt het ons ontoelaatbaar dat lokale radio's worden aangewend als systematisch hanteerbare instrumenten van politieke partijen of drukkingsgroepen. Vandaar dat in het decreet een aantal onverenigbaarheden worden voorzien die ook op dit vlak de maximale onafhankelijkheid beogen.

Geen bureaucratische betutteling

Vrijheid is een relatief begrip. De ongebreidelde vrijheid van de ene mag de vrijheid van de andere niet beknotten. Dit geldt voor de lokale zenders zowel op technisch als op inhoudelijk vlak. Duidelijke, welomlijnde regels zijn nodig.

Het koninklijk besluit van 20 augustus 1981 en het decreet moeten deze regels uitvaardigen. Anderzijds moet men beletten dat de dynamiek van het nieuwe medium gehypothekeerd wordt door al te strakke en gedetailleerde voorschriften, bijvoorbeeld inzake programmering, administratieve formaliteiten en dergelijke. Kortom : de noodzakelijke beheersing van het nieuwe medium mag geen voorwendsel vormen om de lokale radio's in te **kapselen** in een al te strak bureaucratisch keurslijf.

Financiering

Onafhankelijkheid vooropstellen kan niet zonder bezinning over de financieringsmogelijkheden van de lokale radio's. Meer nog, het is gewoon hypocriet strenge en dus dure technische normen te voorzien, handelsreclame te verbieden en bindingen met belangengroepen te weren indien niet tegelijk gedacht wordt aan de financiële haalbaarheid.

Lidgelden, drive-in shows en andere animatie-activiteiten kunnen de kosten enigszins lenigen, maar toch hebben de lokale radio's te kampen met soms prangende financiële problemen. Wanneer morgen de legalisatie een feit is, stelt zich bovenop de huidige uitgaven het probleem van de auteursrechten. Om nog niet te spreken over de geleidelijke maar onvermijdelijke evolutie van het belangeloos idealisme van de huidige pioniers naar een zekere vorm van (kleinschalige) **professionalisering**.

Terzelfder tijd zijn de indieners van het voorliggend voorstel zich bewust van de dramatische budgettaire toestand van de staatsfinanciën die geen massale bijkomende uitgaven verantwoordt.

We stellen daarom voor dat op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap een door de Executieve te bepalen bedrag wordt voorzien dat moet dienen om het geheel van de auteursrechten ten laste te nemen die door de gelegaliseerde lokale radio's verschuldigd zullen zijn. Hiertoe dient een globale **on-**

derhandeling met SABAM te gebeuren waarbij uitgegaan wordt van het beginsel dat de verschuldigde sommen grotendeels in mindering worden gebracht van de auteursrechten verschuldigd door de BRT. De potentiële luisterdichtheid van de nationale zenders vermindert immers naargelang het luisterpotentieel van de lokale radio's. Dit zou toelaten met een overeenstemmend bedrag de dotatie van de BRT te verminderen, waardoor de extra-budgettaire lasten voor de Gemeenschap grotendeels kunnen gecompenseerd worden.

In bijkomende orde zou bij de nationale instanties kunnen gepleit worden om inzake technische infrastructuur een subsidiëring in natura te voorzien door bijvoorbeeld via een systeem van huur of leasing zo goedkoop mogelijk **technisch-conforme** zendinstallaties ter beschikking te stellen. Dit behoort echter tot de nationale bevoegdheid en valt buiten het voorwerp van het decreet.

c) Maximale participatie van de luisteraars

De lokale radio moet vertrekken vanuit de basis. Alle sociale doelgroepen, bewegingen en individuen moeten toegang tot het medium kunnen krijgen. Dit vereist een structurering van onderuit die toelaat dat de luisteraars actief aan de werking en de organisatie van de lokale radio kunnen deelnemen. In overleg met de representatieve vertegenwoordigers van de lokale radio's wordt de Vlaamse Executieve gemachtigd hiertoe de nodige structuren en impulsen te voorzien.

5. De procedure

Om in aanmerking te komen voor een erkenning dient de aanvrager zich te structureren binnen een vereniging zonder winstoogmerk. Dit is de meest eenvoudige formule en biedt voldoende identificatie van de verantwoordelijk ken. Buiten de normale verplichtingen van verenigingen zonder winstoogmerk worden in het voorstel van decreet een reeks bijkomende voorwaarden gespecificeerd met betrekking tot het minimum aantal leden, het maximumbedrag aan **lidgeld**, het ter beschikking houden van een open boekhouding, een soepele omschrijving van de nevenactiviteiten en tenslotte het vastleggen van een reeks onverenigbaarheden om de **onafhankelijkheid** ten opzichte van politieke partijen en drukkingsgroepen maximaal te waarborgen.

De erkenningen worden uitgevaardigd door de Vlaamse Executieve op voorstel van de bevoegde Minister. Deze laat zich op zijn beurt adviseren door een Raad voor Lokale Radio's, die een aantal normen voor de erkenning opstelt en deze voegt bij haar adviezen. Een maximumtermijn voor de afhandeling van een vraag tot erkenning wordt voorzien.

Bij de samenstelling van de Raad wordt rekening gehouden met de bepalingen van de Cultuurpactwetgeving. Naast vertegenwoordigers van de representatieve organisaties voor lokale radio's worden ook vertegenwoordigers van de BRT opgenomen in de Raad. Buiten het adviseren voor de erkenning en het controleren van de toepassing van de normen van het decreet, volgt de Raad de verdere evolutie van het fenomeen lokale radio van nabij en zorgt voor maximale coördinatie met de BRT. De Raad kan op eigen initiatief of op vraag van de Executieve of de Vlaamse Raad autonoom adviezen uitbrengen met betrekking tot het beleid inzake lokale radio. Via een vertegenwoordiging in de Hoge Mediaraad kan zij de stem van de lokale radio's laten doorklinken in het algemeen mediabeleid.

De Executieve kan, na advies van de Raad voor Lokale Radio's, de erkenning intrekken of opschorten bij niet-naleving

van het decreet. Beroep tegen zulke sancties is mogelijk bij de bevoegde burgerlijke rechtsinstanties.

F. WILLOCKX

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

Artikel 2

§ 1. Dit decreet regelt de organisatie en de erkenning van de niet-openbare lokale klankradio-omroepdiensten, hierna te noemen de lokale radio's.

§ 2. Onder lokale radio wordt verstaan de **radio-omroepdienst** die zich, ook wat het zendbereik betreft, uitsluitend richt tot een bevolkingsgroep, geografisch beperkt tot een wijk, een gemeente, een beperkte groep op elkaar afgestemde aangrenzende gemeenten of maximaal een stedelijke agglomeratie.

Artikel 3

§ 1. De erkenning van de lokale radio's wordt, volgens de in dit decreet bepaalde normen en voorwaarden, bij besluit van de Vlaamse Executive betekend, de Raad voor Lokale Radio's gehoord zoals bepaald bij artikel 7, § 4.

§ 2. De bepalingen van artikel 3, § 1 en § 5 van de wet van 30 juli 1979 betreffende de radioberichtgeving zijn ondergeschikt aan de erkenning.

Artikel 4

§ 1. De lokale radio heeft tot taak radioprogramma's te verzorgen die op een evenwichtige manier afgestemd zijn op lokale service en informatie en lokale animatie en waaraan de luisteraars op een actieve wijze kunnen meewerken.

§ 2. Opsplitsing van de beschikbare zendtijd is mogelijk met telkens een minimum van acht uur per etmaal.

Artikel 5

Om erkend te worden moet de lokale radio aan de hierna volgende voorwaarden voldoen :

1) eigendom zijn van een rechtspersoon in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk waarvan de zetel en de zenduitrusting in het Nederlands taalgebied of in het tweetalig gebied van Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn en binnen het zendgebied van de zender.

De statuten moeten bevatten :

a) een maatschappelijk doel dat uitsluitend beperkt is tot het verzorgen van een lokale radio in de zin van dit decreet ;

b) een bepaling dat het maximumbedrag der bijdragen of storting, waartoe de leden van de vereniging verplicht zijn, niet hoger mag liggen dan duizend frank per jaar ;

c) een bepaling die uitsluit dat de vereniging giften onder levenden of bij testament kan ontvangen onder welke vorm dan ook ;

d) een minimum aantal leden van tweehonderdvijftig die

gedomicilieerd zijn in het uitzendgebied, waarvoor de lokale radio een aanvraag tot erkenning indient, en die allen de rechten bezitten voorbehouden aan de leden beschreven in de wet van 27 juni 1921; waarbij aan de verenigingen zonder winstgevend doel en aan de instellingen van openbaar nut rechtspersoonlijkheid wordt verleend.

2) bepalen dat het lidmaatschap van de raad van beheer van de vereniging zonder winstoogmerk onverenigbaar is met dat van het Europees Parlement, van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, van de Senaat of van de Vlaamse Raad, met het ambt van minister of staatssecretaris, met het ambt van provinciegouverneur, met het lidmaatschap van de provincieraad, met het ambt van voorzitter, schepen of lid van een agglomeratie van gemeenten, met het ambt van burgemeester of schepen van een gemeente, van voorzitter van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, gemeenteraadslid en lid van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Artikel 6

Om erkend te blijven moet de lokale radio voldoen aan de hierna volgende voorwaarden :

1) voldoen aan de normen en voorwaarden vermeld in artikel 2, § 2, artikel 4, § 1 en artikel 5 ;

2) geen deel uitmaken van een net van zenders ;

3) zich onthouden van verkiezingspropaganda ;

4) een open boekhouding houden, conform de bepalingen van een besluit getroffen door de Vlaamse Executieve en de balans voor 31 maart van ieder jaar publiceren in de bijlagen van het Belgisch Staatsblad ;

5) de ledenlijst voor 31 maart van ieder jaar neerleggen bij de Vlaamse Executieve en de Raad voor Lokale Radio's.

Artikel 7

§ 1. 1) De Vlaamse Executieve richt een Raad voor Lokale Radio's op, hierna te noemen de Raad.

2) De Raad bestaat uit vijfentwintig leden, benoemd door de Vlaamse Raad, waaronder vijftien leden op voordracht van de erkende representatieve organisaties van de lokale radio's.

3) Daartoe dienen de representatieve organisaties een lijst in met dertig kandidaten.

4) De Vlaamse Executieve bepaalt de voorwaarden tot erkenning van de representatieve organisaties van de lokale radio's.

5) Tot de tien leden aangeduid door de Vlaamse Raad behoren er tenminste twee leden door de raad van beheer van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen, hierna te noemen de BRT, voorgedragen. Hiertoe dient de raad van beheer van de BRT een lijst in met vier kandidaten.

§ 2. De leden worden voor een termijn van drie jaar door de Vlaamse Raad benoemd ; hun mandaat is eenmaal hernieuwbaar.

§ 3. De Raad kan zich door deskundigen laten bijstaan.

§ 4. De Raad heeft tot taak de Vlaamse Executieve te adviseren in alle aangelegenheden die de lokale radio's aanbelangen. De Raad vergadert zowel op aanvraag van de Vlaamse Execu-

tieve als op eigen initiatief.

De Raad onderzoekt als eerste instantie de aanvragen tot erkenning van de onderscheiden lokale radio's en brengt binnen de termijn van dertig dagen een advies uit bij de Vlaamse Executieve.

De adviezen van de Raad moeten gemotiveerd worden. Bij negatief advies wordt de volledige motivering aan de betrokken vereniging schriftelijk medegedeeld. Tegen dit negatief advies kan de erkenningsaanvrager, indien hij dit wenst, volgens de modaliteiten die de Raad in zijn huishoudelijk reglement bepaalt, binnen de veertien dagen zelf door de Raad worden gehoord. Deze hoorzitting gaat het advies aan de Vlaamse Executieve vooraf.

Indien de Vlaamse Executieve uiteindelijk een andere beslissing neemt dan de door de Raad voorgestelde, moet deze beslissing gemotiveerd worden.

§ 5. De Raad waakt er samen met de Vlaamse Executieve over dat de erkende lokale radio's de in dit decreet en in de uitvoeringsbesluiten bepaalde voorwaarden blijven vervullen en deelt zijn opmerkingen ter zake aan de Vlaamse Executieve mee.

§ 6. De Raad stelt zijn huishoudelijk reglement op en legt het ter goedkeuring aan de Vlaamse Executieve voor.

§ 7. De Raad maakt jaarlijks een verslag op betreffende zijn activiteiten en dient dit bij de Vlaamse Raad in vóór 31 maart van ieder jaar.

Artikel 8

§ 1. De erkenningsaanvragen moeten door de verantwoordelijken van de lokale radio-omroepdienst schriftelijk ingediend worden bij de Vlaamse Executieve.

§ 2. De Vlaamse Executieve bepaalt de modaliteiten inzake het indienen van de erkenningsaanvragen. Het onderzoek en de afhandeling van de ~~desbetreffende dossiers~~ moet gebeuren binnen de zestig dagen na het indienen van de aanvraag.

§ 3. De erkenningsaanvraag moet bevatten :

- 1) een kopie van de statuten van de opgerichte vereniging zonder winstoogmerk, verschenen in de bijlage van het Belgisch Staatsblad ;
- 2) de ledenlijst van tenminste tweehonderdvijftig leden zoals bepaald in artikel 5 ;
- 3) een omstandig uitgewerkt programmaschema ;
- 4) een kopie van het dossier dat de lokale radio voor het bekomen van een zendvergunning bij de Minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie moet indienen.

Artikel 9

Het erkenningsbesluit is geldig voor een periode van drie jaar en is, telkens na advies van de Raad, hernieuwbaar. De erkenning neemt slechts datum de dag dat de zendvergunning door de bevoegde Minister wordt afgeleverd.

Artikel 10

§ 1. In geval van overtreding van de bepalingen van dit de-

creet, in geval van overtreding van de bepalingen van de nationale wetgeving op de handelspubliciteit, of in geval van het ongebruikt laten van de zendvergunning, kan de erkenning door de Vlaamse Executieve geschorst of ingetrokken worden, na voorafgaand en gemotiveerd advies van de Raad voor Lokale Radio's.

De Raad is gehouden dit gemotiveerd advies te verstrekken binnen de dertig dagen na ontvangst van de mededeling van de overtreding of van het feit van ongebruikt laten.

§ 2. De Raad deelt de redenen van het voornemen tot schorsing of intrekking van de erkenning aan de betrokken lokale radio mee.

Deze kan binnen de vijftien dagen schriftelijk zijn bezwaren kenbaar maken. Dit eventuele bezwaarschrift gaat het uiteindelijke advies vanwege de Raad, aan de Vlaamse Executieve vooraf.

De Vlaamse Executieve doet uitspraak binnen de dertig dagen na ontvangst van het advies van de Raad.

Artikel 11

De auteursrechten verschuldigd door de lokale radio's worden rechtstreeks door de begroting van de Vlaamse Gemeenschap gedragen. Voor de betaling van de rechten treedt de Vlaamse Gemeenschap in de plaats van de erkende lokale radio's met zendvergunning.

F. WILLOCKX

L. VAN DEN BOSSCHE

W. SEEUWS

J. VAN ELEWYCK

E. BALDEWIJNS

J. RAMAEKERS
